

## Gränsfall

Recension av boken: Att sjunga på skarven- om en ung läkares sammanbrott och kamp att förstå sig själv

Bokens författare: Britt-Marie Wallin

Vulkan förlag, 2011

Författaren Britt-Marie Wallin inleder med en förklaring till vad det är att sjunga på skarven, i brytningen mellan talrösten i bröstet och falsettrösten som klingar inne i huvudet. Som läsare får Du följa hennes växlingar mellan den duktiga flickan som kämpar med studier och sin karriär, parallellt med hennes kamp att klara att överleva med smärtor och muskelkramp. Man känner verkligen själv hur hon går upp i falsett och rösten ofta bryts.

Britt-Marie Wallin har svårt att greppa varför hon reagerar så kroppsligt, när smärtan handlar om inre konflikter och komplicerade barndomsrelationer. Trots min egen erfarenhet, som psykiater och genomgången psykoanalys och reanalys tar det tid att komma in i boken och uppfatta vad som är hennes egna tankar och analytikernas. Vilka är upplevelser här och nu och vilka är minnen av barndomen och hennes förhållande till framförallt mamman och pappan.

Psykoanalytiker Thomas Böhms sammanfattning på bokens baksida beskriver "romanen" som en ovanlig blandning av självbiografi, sjukdomshistoria, psykoterapeutisk resa och en skönlitterär skildring. Författaren är jämnårig med mig och jag känner därför väl igen 70-talet med radikalism och u-land-sengagemang, liksom viljan att vara en

uppskattad doktor och samtidigt slå sig fram forskningsmässigt.

Dagens unga människor, som arbetar inom vården och terapeutiskt, pressas kanske på ett annat sätt än tidigare men får i denna bok en målande bild av att en psykoterapi är en mödosam process, som tar tid och inte är en "quick fix". Jag håller med Tomas Böhm att man som läsare hela tiden är osäker på vad författaren lider av, trots att hon så fångslande ger uttryck för sina kroppsliga symtom och när de aggraveras. Hon visar på hur sambandet mellan kropp och själ kan te sig, inte bara i hennes eget fall. I sitt förord hänvisar hon till Harald Ofstads bok "Vårt förakt för svaghet" och hur hon omedveten härom drevs att dölja sin, vilket ledde till självförakt och plåga.

Inte förrän i sista kapitlet får vi ett svar, eller snarare förklaring, ej specifik diagnos, när Britt-Marie Wallin har accepterat sin egen historia. Hon ger en klar-synt sammanfattning av vad som sker både teoretiskt och personligt i djupet av ens inre under en psykoanalys eller terapi och vilken befrielse insikt och försoning framkallar. Författarinnan har nu skrivit den bok hon önskat göra länge, i mer än 20 år. Tanken kom när hon gått i terapi i några år. Mycket utlämnande låter hon läsaren ta del av hennes psykofysiska sammanbrott och

recensioner

hennes väg tillbaka, där hon kämpar sig fram mot hälsa, kreativt arbete i många bemärkelser och bestående kärlek.

Boken kan, som Tomas Böhm redan gjort, rekommenderas till personer i människovårdande yrken och andra psykologiskt intresserade för att bättre förstå ”tillvarons bråddjup” (citat Tomas Böhm). Britt-Marie Wallin formulerar själv att en hemlighet väntar på att upptäckas. Mitt förslag är att läsa boken även som roman och ha tålamod och följa författarens tillblivelse och utveckling genom hennes både verkliga och hemliga väg mot pånyttfödelse.

*Gertrud Sjövall*

Pelarbackens mottagning för hemlösa,  
öl, specialist i allmän psykiatri och leg.  
psykoterapeut  
gertrud.sjovall@erstadiakoni.se